

Отже, інноваційний розвиток сфери охорони здоров'я обумовлений впровадженням новітніх технологій лікування та надання якісної медичної допомоги, ефективним використанням інновацій, застосуванням прогресивних моделей розвитку медичної галузі та впровадження в діяльність сучасних моделей інформаційних технологій.

Чебан В.І.

«ГРОМАДСЬКЕ ЗДОРОВ'Я» ЯК СПЕЦІАЛЬНІСТЬ ТА ЇЇ ДЕТЕРМІНАНТИ

*Кафедра соціальної медицини та організації охорони здоров'я
Буковинський державний медичний університет*

Мета дослідження полягає у розкритті сутності детермінант здоров'я, їх систематизації та структуризації залежно від масштабу впливу на громадське здоров'я (ГЗ). Методами та матеріалами дослідження слугували: бібліосемантичний, системного підходу, структурно-логічного аналізу, поглиблений аналіз науково-інформаційного потоку джерел за темою дослідження.

У сучасних умовах глобального поширення COVID-19, суспільство зобов'язано переусвідомити своє ставлення до актуальної дисципліни «громадське здоров'я», оскільки обґрунтовано, що ця система першочергово має забезпечити біологічну безпеку територій. ГЗ – це наука та практика попередження захворювань, збільшення тривалості життя і зміцнення здоров'я населення шляхом консолідації зусиль суспільства. Як окрема спеціальність та галузь практичної наукової діяльності – ГЗ для України є новим явищем, проте як сфера суспільної діяльності існує давно у вигляді комунікацій між різними структурами, які забезпечували існування системи популяційного здоров'я. ВООЗ визначила оперативні функції громадського здоров'я, серед яких є: «Сприяння розвитку досліджень у сфері охорони громадського здоров'я для наукового обґрунтування політики і практики». У рамках цієї функції ГЗ ВООЗ наголошує про актуальність політики та принципів надання послуг. Науково доведено, ГЗ є системою пріоритетних напрямів збереження та зміцнення здоров'я населення, подолання нерівності у показниках здоров'я, зниження негативного впливу на здоров'я соціально-економічних, екологічних, біологічних, психологічних, медичних, клімато-географічних, суспільно-політичних детермінант, розвитку системи ГЗ та її складових, механізмів залучення щодо збереження здоров'я населення державного та приватного секторів за всіма рівнями управління. На сьогодні існують три спеціалізації ГЗ: епідеміолог – фахівець, що аналізує інформацію, стан здоров'я населення, стан поширеності хвороб та захворювань, розробляє заходи для покращення стану здоров'я населення – це значною мірою аналітична робота; фахівець із довкілля і здоров'я – забезпечує вивчення середовища, в якому живуть люди, вивчення біологічних, соціальних, економічних та інших чинників, що здійснюють вплив на людину, а також займається профілактикою захворювань на рівні громад або груп населення; фахівець із громадського здоров'я – працює на рівні громад. Це фахівець, який опікується окремою громадою (місто, ОТГ). Важливе значення для практичної діяльності таких фахівців є рівень фахової компетентності (знання, навички та вміння), що регламентований навчальними програмами, у яких чільне місце займають «детермінанти» ГЗ. Детермінанти здоров'я – це комплекс індивідуальних, соціальних, економічних та екологічних чинників, що визначають стан і рівень здоров'я окремого індивідуума, груп населення та нації загалом. Умовно виділяють три рівні: 1 – контекстуальний, детермінанти якого визначають характер детермінант інших рівнів. До цього рівня віднесено глобальні та суспільно-політичні детермінанти (рівень демократії, політична обстановка, рівень корупції, ефективність державного управління). Визначено, що детермінанти 2 рівня впливають на здоров'я різних груп населення: територіальних, демографічних, соціальних, етнічних тощо. Детермінанти 3 – проксимального рівня – обумовлюють індивідуальне здоров'я. Для обох цих рівнів спільними є соціальні, економічні, культурні та екологічні детермінанти, але механізми їхньої дії різні.

Отже, детермінанти здоров'я є критеріями, які визначають відмінності у здоров'ї окремих людей, груп населення чи населення країни у цілому. Характер дії детермінант на

здоров'я у просторі і часі є змінними. Пріоритетними у визначенні здоров'я за сучасних умов є також соціально-економічні детермінанти: дохід та його розподіл; зайнятість; умови праці та безробіття; житлові умови; соціальний захист; соціальний капітал; соціальні конфлікти; освіта, гендер тощо.

Шилепницький П. І.
ОСОБЛИВОСТІ МАРКЕТИНГУ В МЕДИЦИНІ

*Кафедра соціальної медицини та організації охорони здоров'я
Буковинський державний медичний університет*

Загальновідомо, що маркетинг – вид людської діяльності, спрямований на задоволення нужд і потреб шляхом обміну. Традиційно вважається, що маркетинг є інструментом комерційної діяльності, позаяк дозволяє поглиблено вивчати ситуацію на ринку та якомога ефективніше реагувати на її зміни. Однак, останнім часом маркетингові підходи активно застосовуються в інших сферах, у тому числі і соціальній, включаючи і охорону здоров'я.

Метою дослідження є дослідження особливостей застосування маркетингу у сфері охорони здоров'я. Завдання є наступними: 1) дати визначення маркетингу; 2) дослідити особливості застосування маркетингу в медицині. Матеріалами слугували публікації вітчизняних і зарубіжних науковців та експертів міжнародних організацій

Виходячи з багатьох визначень, запропонованих як вітчизняними, так і зарубіжними дослідниками, маркетинг можна визначити як сукупність дій, які підприємство вчиняє з метою виявлення потенційних потреб ринку, способів їх задоволення, залучення клієнтів та досягнення в результаті цього цілей самого підприємства. Маркетинг у галузі медицини має свою специфіку, яка є наступною: маркетинг медичних послуг відрізняється насамперед характером попиту на медичні послуги; бенефіціар не може бути ціллю маркетингової кампанії, а лікар є тим, хто вирішує, що, де, коли і скільки буде надано для певної послуги; особою, що приймає рішення, може бути лікар, представник страхової компанії, член сім'ї; послуги охорони здоров'я також різняться тим, що товар може бути дуже складним і його неможливо легко концептуалізувати; багато процедур, що застосовуються в охороні здоров'я, особливо на основі технологій, є складними та важкими для пояснення людині, яка не спеціалізується на цій галузі; не всіх потенційних клієнтів вважають “бажаними” для певної послуги. Таким чином, маркетинг став на сьогодні необхідним інструментом успішного функціонування закладів охорони здоров'я.

СЕКЦІЯ 21
ФІЗИЧНІ ДОСЛІДЖЕННЯ В МЕДИЦИНІ

Fediv V.I.

QUANTUM DOT AS THE BASIS OF MULTIMODAL MOLECULAR IMAGING PROBES

*Department of Biological Physics and Medical Informatics
Bukovinian State Medical University*

In clinical research, computed tomography (CT), magnetic resonance imaging (MRI), positron emission tomography (PET), single-photon emission computed tomography (SPECT), ultrasound (US), and optical imaging (either by bioluminescence or fluorescence) are the most popular medical imaging modalities based on their widespread use (Fig.) (Zaidi H., 2009).

At present, a variety of different molecular imaging techniques have their advantages, disadvantages, and limitations. In order to overcome these shortcomings, researchers combine two or more detection techniques to create a new imaging mode, such as multimodal molecular imaging, which is convenient for obtaining some further information in diagnosis, treatment, and monitoring

The following advantages of multimodal molecular imaging should be emphasized: ability to get anatomic and functional data sets on the same equipment without moving the patient; a single probe helps to ensure the same pharmacokinetics and colocalization of signal for each modality if